

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/105/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913000212
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7913000212.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Marty Goliášovej a JUDr. Františka Ševčoviča, v trestnej veci proti obžalovanému Y. W., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1,2 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. októbra 2013 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 22.8.2013, sp. zn. OT 77/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Y. W..

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom zo dňa 22.8.2013, sp. zn. OT 77/2013 uznal obžalovaného Y. W. za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1,2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 17.4.2013 okolo 18,00 hod. v rodinnom dome na ul. K. Č.. XXX/XXX v N., po predchádzajúcom nedorozumení a v podnapitom stave hrubo vulgárne urážal svoju matku S. W., nar. X.X.XXXX, po ktorej hodil drevenú dosku z dverí, ktoré rozbil, pričom sa jej vyhrážal zabitím, v dôsledku ktorých vyhrážok poškodená S. W. ušla do kuchyne, kde vyčkala príchod polície.

Za to mu okresný súd podľa § 360 ods.2, § 37 písm. m), § 38 ods.2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný Y. W.. V písomných dôvodoch prostredníctvom svojho obhajcu poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Uviedol, že z uvedeného skutku ho usvedčuje iba výpoveď poškodenej - jeho matky z prípravného konania, pretože na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať, a táto výpoveď sa nezakladá na pravde. Podrobne popísal ako to v skutočnosti bolo. On sa svojej matke vôbec nevyhrážal a nie je ani pravdou, že po nej hodil dosku z dverí. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods.1 písm. c) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods.3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného Y. W. nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní v rozsahu § 2 ods. 10, 12 Tr. por. vykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie, riadne zistil skutkový stav veci, a tento v súlade so zákonom aj právne posúdil.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Obžalovaný Y. W. v prípravnom konaní odmietol vypovedať. Na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Uviedol iba, že mal síce vypité, ale svojej matke sa nevyhrážal a dvere poškodil tým, že sa opitý zapotácal a narazil do nich.

Obhajoba obžalovaného bola vyvrátená výpoveďou poškodenej - matky S. W., ktorá na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a nevypovedala, preto súd jej výpoveď prečítal z prípravného konania. Z jej výpovede vyplynulo, že obžalovaný sa jej vyhrážal spôsobom, z ktorého mala strach, že svoje vyhrážky aj uskutoční. Ďalej uviedla, že obžalovaný takýmto spôsobom strpčuje život nielen jej, ale aj svojej sestre a vnúčatám.

Správne postupoval okresný súd, keď neuveril tvrdeniu obžalovaného, pretože o jeho správaní svedčí aj výpis z evidencie priestupkov, z ktorého vyplýva, že v období od 1.1.2010 do 17.4.2013 sa obžalovaný dopustil v 7 prípadoch konaní, ktoré boli kvalifikované ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, pričom opäť vulgárne nadával svojej matke S. W. a fyzicky ju napadol.

Prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov správne postupoval, keď uznal obžalovaného Y. W. za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože tento sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe (§ 139 ods.1 písm. c) Tr. zák.).

Rovnako odvolací súd nezistil pochybenie prvostupňového súdu ani pri určení druhu a výmery trestu u obžalovaného. Trest, ktorý bol uložený obžalovanému zodpovedá plne zásadám pri ukladaní trestov uvedených v § 34 a nasl. Tr. zák. Osoba obžalovaného je v napadnutom rozsudku hodnotená plne, v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, pričom prvostupňový súd pri výmere trestu správne prihliadol u obžalovaného na existenciu priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. t.j. obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, čo uviedol aj vo výrokovej časti rozsudku. Prvostupňový súd správne dospel k záveru, že u obžalovaného sú splnené podmienky pre uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Je potrebné uviesť, že obžalovaný Y. W. bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 28.7.2011, sp. zn. OT 53/2011 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1,2 písm. a), b) Tr. zák. a bol mu za to uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, z výkonu ktorého bol uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 3 Pp 32/12 zo dňa 14.6.2012 podmiennečne prepustený so skúšobnou dobou na 18 mesiacov. Z uvedeného je teda zrejmé, že teraz posudzovaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia.

Odvolací súd má za to, že trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne uložený obžalovanému Y. W. je v súlade so zákonom, splní u obžalovaného účel trestu sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou.

Odvolací súd nezistil pochybenie ani vo výroku, ktorým prvostupňový súd obžalovaného Y. W. pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi odvolania obžalovaného, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný

prostriedok nie je prípustný.